

15 JUNI 1921.

No. 12.

26e Jaargang.

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN. OPGERICHT IN 1896

De graankorrel moet sterven om in leven uit te botten.

Paulus.

De echtheid van de letterlijke opstanding bewezen.

Door Ouderling MELVIN. J. BALLARD.

(Vervolg van bladzijde 164).

Ware beteekenis van de opstanding!

Ik onderwerp dit, niet in den geest van spotternij, maar ik beken aan mijn vrienden en broeders en zusters, dat, zoo dierbaar als het verhaal is — en we nemen geen 2e plaats in tegenover anderen wat ons geloof in den Bijbel betreft; — toch onderwerp ik deze stelling aan uw oordeel als bewijs dat de wereld iets anders noodig heeft om zich, betreffende dit onderwerp, te overtuigen, om het duidelijk te maken; en ik zou u eenige dingen willen voorlezen die de Heiligen der Laatste Dagen bijgedragen hebben om den toestand uiteen te zetten en duidelijk te maken indien het niet duidelijk en eenvoudig is, de ware beteekenis van de opstanding van Jezus Christus, dat het werkelijkheid is, en ook hoe wij er naar streven. Ik wil u een getuigenis voorlezen uit Amerika, 100 jaar geleden. Ge zult deze aanhaling vinden in het 11e hoofdstuk van Nephi 3. Aan het volk dat leefde op het Amerikaansche vasteland, voorafgaande aan de omstandigheden waarvan ik u wil lezen, waren wonderlijke dingen overkomen. Zij hadden een teeken ontvangen, bekend makende de geboorte van Christus, door middel van één van hun eigen profeten, dat het al gebeurd zou zijn, wanneer er een dag en een nacht, en een dag zonder duisternis zou zijn, zijnde dit het teeken van de geboorte. Dan ontvingen ze ook het teeken van zijn dood; want duisternis lag over het land en de aarde beefde. Bergen werden geslecht, steden door de zee verzwolgen, en dikke duisternis heerschte over het land, zoodat zij zelfs geen vuur konden maken. Zich verzamelende, na deze verschrikkelijke gebeurtenis, de overblijfselen daarvan aanschouwende, overstelpt door droefheid en smart over het verlies van steden en bloedverwanten en hen, die hen dierbaar waren, — aldus begint de geschiedenis — nu lezende uit het 11e hoofdstuk van Nephi III:

„Nu, het geschiedde dat er een groote schare van het volk van Nephi te zamen vergaderd was, rondom den tempel in het land Overvloed, en zij waren verwonderd en overdachten met elkander en toonden elkaar de groote en wonderlijke verandering welke plaats gevonden had.

Zij spraken eveneens omtrent dezen Jezus Christus van wiens dood het teeken gegeven was.

Terwijl zij aldus met elkander spraken, hoorden zij eene stem, alsof die uit den hemel kwam; en zij sloegen hunne oogen rondom zich, want zij verstonden de stem niet welke zij hoorden; en het was geen harde stem, noch was het eene luide stem; niettemin en niettegenstaande het eene zachte stem was, drong zij door bij degenen die haar hoorden tot het binnenste; zoodat er geen deel van hun lichaam was hetwelk niet beefde; ja, zij drong hun door tot de ziel en deed hunne harten branden.

En zij hoorden de stem wederom, en zij begrepen haar niet;

Ten derden male hoorden zij wederom de stem en zij openden hunne ooren om haar te hooren, en hunne oogen waren gericht op de plaats vanwaar het geluid kwam, en zij zagen standvastig naar den hemel op, vanwaar het geluid kwam.

En ziet, de derde maal verstonden zij de stem welke zij hoorden; en zij zeide tot hen:

„Ziet mijn geliefden Zoon in denwelken ik een welbehagen heb, in denwelken ik mijn naam verheerlijkt hebt, hoort hem!”

„Het geschiedde als zij dit begrepen, dat zij hunne oogen wederom ten hemel richtten; en ziet, zij zagen een mensch nederdalen uit den hemel; en Hij was met een wit kleed gekleed, en Hij kwam neder en stond te midden van hen en de oogen der geheele schare waren op Hem gericht; en zij durfden hunne monden niet tot elkaar te openen, en wisten niet wat het beduidde; want zij dachten dat het een engel was, welke aan hen verscheen.

En Hij strekte Zijn hand uit en sprak tot het volk, zeggende: Ziet, Ik ben Jezus Christus, van Wien de profeten getuigd hebben, dat Hij in de wereld zoude komen.

Ik ben het licht en het leven der wereld; Ik heb uit dien bitteren beker gedronken welken de Vader Mij gegeven heeft; en Ik heb den Vader verheerlijkt door de zonden der wereld op mij te nemen, waardoor Ik van den beginne af in alle dingen aan den wil des Vaders onderworpen ben.

Toen Jezus deze woorden gesproken had, geschiedde het dat de gansche schare ter aarde viel, want zij herinnerden zich dat het onder hen geprofeteerd was geworden, dat Christus Zich na Zijne hemelvaart aan hen zoude vertoonen. En de Heere sprak tot hen, zeggende:

Staat op en komt tot Mij, opdat gij uwe handen in Mijne zijde moogt drukken en dat gij ook de teekenen der nagelen in Mijne handen en voeten kunt voelen, opdat ge moogt weten, dat Ik de God Israëls en de God der geheele aarde ben, en voor de zonden der wereld omgebracht ben geworden.

Het geschiedde dat de schare voortging en hunne handen in Zijne zijde

staken en de teekenen der nagelen in Zijne handen en in Zijne voeten voelden; en dit deden zij één voor één, totdat zij allen waren voortgegaan en met hunne eigene oogen zagen en met hunne handen voelden en met zekerheid wisten en getuigden, dat Hij het was, van Wien het geschreven was door de profeten, die komen zoude.

Toen zij allen waren voortgegaan en zich overtuigd hadden, rieperij zij als met ééne stem uit, zeggende: „Hozanna! gezegend zij den naam des Allerhoogsten Gods!” en zij vielen neder aan de voeten van Jezus en aanbaden Hem.”

Dit is niet de getuigenis van één man, maar van een geheel volk, van een menigte die, zonder eenigen twijfel, hetzelfde konden getuigen omtrent het feit dat Jezus Christus werkelijk een persoon was; dezelfde getuigenis die Thomas bezat.

Dit is een van de subliemste uitingen betreffende dit onderwerp, uit onze Heilige Schriften! Dit is een bijdrage van het „Mormonisme” aan de wereld; als een nieuwe, bijgevoegde getuigenis van de werkelijke opstanding van den Heere Jezus Christus.

Getuigenis van den Profeet Joseph Smith.

Nog wil ik u een andere getuigenis voorleggen, van een profeet van onze dagen, Profeet Joseph Smith, wiens oogen ook geopend werden, voor wiën dit onderwerp volkomen duidelijk gemaakt werd.

Niet alleen in de „Sacred Grove”, toen hij nederknielde en den Vader en den Zoon zag, twee duidelijk van elkaar gescheiden wezens; maar hier is ook nog een getuigenis van later, toen hij een heerlijk visioen had van het toekomstige hemelsche wezen.

Ik wil nu lezen uit de 110e afdeeling van „Leer en Verbonden”, de getuigenis van Joseph Smith en Oliver Cowdery, een visioen door hen ontvangen kort na de inwijding van den Kirtland-tempel. Zich teruggetrokken hebbend in een van de gewijde gedeelten van dien tempel, bogen zij hun knieën in nederig gebed. Dit is het visioen:

„De sluier werd van onze geesten weggenomen en de oogen van ons verstand waren geopend.

Wij zagen den Heere staan op het borstwerk van het spreekgestoelte voor ons, en onder Zijne voeten was een plaveisel als van zuiver goud, in kleur gelijk amber. Zijne oogen waren als eene vlam vuurs, het haar Zijns hoofds was wit gelijk de reine sneeuw, Zijn aangezicht overtrof de glans der zon, en Zijne stem was als het geluid van een geruisch van groote wateren, de stem van Jehova zelf, zeggende:

Ik ben de eerste en de laatste, die leeft en die verslagen werd; Ik ben uw voorspraak bij den Vader.”

Wij bieden deze dingen de wereld aan als bewijzen van de waarheid van de verhalen der profeten van God die ooggetuigen waren van dat feit, op den dag der opstanding. Daarom is er geen twijfel in de harten, des Heiligen der Laatste Dagen, omtrent de werkelijkheid van de opstanding, dat Hij opstond, niet enkel in den geest, maar dat Zijn lichaam was aangeroerd, gereinigd en onsterfelijk gemaakt, een heerlijk lichaam waarin Zijn goddelijke geest woonde en voortgaat tot op dezen dag, want het is het Zijne voor eeuwig. Toen Hij het laatst gezien was to

midden van Zijne discipelen en zij Hem gevolgd waren totdat Hij van hen scheidde en opvoer, werden de hemelen geopend, engelen stonden naast deze bedroefde volgelingen, wier harten gebroken waren door deze scheiding: „Gij Galileesche mannen, wat staat gij en ziet op naar den hemel? Deze Jezus, die van u opgenomen is in den hemel, zal alzoo komen gelijkerwijs gij Hem naar den hemel hebt zien henen-varen.“ — Met hetzelfde verheerlijkte lichaam zal Hij nederdalen.

Vervulde Profetie.

Wij kunnen getuigen dat tenminste een gedeelte van deze profetie van engelen vervuld is geworden. Er waren slechts weinigen die Hem zagen opvaren. Eenige broeders zagen Hem toen Hij van uit hun midden verrees, vergezeld van engelen; op gelijke wijze verscheen Hij aan enkelen bij verschillende gelegenheden in deze bedeeling, waarvan ik u er één verteld heb. De andere was die, waar Hij aan Joseph Smith verscheen, in het boschje in 't Westen van den staat New-York. Op dezelfde wijze was Hij gekomen en had Zich aan de menschen gemanifesteerd; dat Hij leeft en dat Hij dezelfde persoon is, die Hij was na Zijn opstanding, toen Hij zich bewoog te midden van Zijn volgelingen en hun toonde dat Hij werkelijk leefde. Dit, wat betreft Zijn heerlijke opstanding.

Zijn eigen getuigenis was, dat Hij is het leven en de weg, dat, zoo allen in Adam sterven, zij in Christus weder zullen levend worden, en dat Hij slechts de eerste vruchten van de opstanding was.

Ik heb dikwijls gedacht dat, indien Jezus Christus bediend had onder de menschen in Zijn ware kracht, met al de macht en de heerlijkheid die Hij had vóór dat Hij in het vleesch woonde, en wanneer dan al deze dingen gebeurd waren, dan nog zouden de menschen gezegd hebben: „Dat is mogelijk voor Hem, maar niet voor ons, aardsche menschen.“

Daarom nam Hij sterfelijkheid op zich, om op gelijke hoogte met ons te staan, en dan, zie, van die hoogte met alle onze hindernissen, verrijst Hij door het graf naar de opstanding en het bezit van al de zegeningen die door de profeten voorspeld waren, en wij zullen, door Hem, deel hebben aan al deze zegeningen.

Wanneer dit mogelijk is — en het was mogelijk dat Hij, met sterfelijkheid bekleed, kon verrijzen uit het graf — zoo is het ook mogelijk dat allen kunnen opstaan, want Hij houdt de sleutel, macht en autoriteit; niet alleen van Zijn eigen opstanding, maar de sleutels, machten en autoriteit van de opstanding van alle menschen. Want, zooals Johannes getuigde, de graven zullen geopend worden en allen zullen uit komen, groot en klein; zij die goed waren, voor de opstanding des levens, en zij die slecht waren, voor de opstanding der veroordeeling. Niemand die niet getoetst zal worden aan en door de sleutels van de opstanding gehouden door den Heere Jezus Christus; en de opstanding van alle menschen zal even werkelijk, even tastbaar zijn, als de opstanding van Jezus Christus.

Dat is God's woord aan de Heiligen der Laatste Dagen in deze bedeeling. Niet alleen dat onze geesten zullen leven wanneer wij sterven; maar, ofschoon onze lichamen, die in het graf gelegd worden, vergaan, en tot de aarde terugkeeren; ofschoon de elementen waaruit zij opge-

bouwd zijn zullen verspreid worden en zich vermengen met andere elementen, zal er een dag komen dat de groote Meester van alle elementen zal spreken, en wanneer Hij spreekt, zullen de elementen bij elkaar komen, been en zenuw en spier en zullen opstaan en getoetst worden aan de wet, waarnaar we geleefd hebben, en hen zal een lichaam gegeven worden, celestiaal, het heerlijkste en schoonste, of mogelijk ook terrestiaal of telestiaal, al naar de wet die wij gehouden hebben. We zullen dus opstaan en werkelijk tastbare personen worden. De hoop dat dit mogelijk is, was reeds vroeger gegeven, want niet zoo gauw was het graf geopend geworden en Jezus Christus kwam voort of getuigen verkondigden, dat de graven der Heiligen geopend waren en velen van hen die sliepen, stonden op en evenals de Meester kwamen zij voort uit het graf en er waren vele getuigen van deze dingen.

Andere getuigen.

We hebben getuigen in deze dagen, dat niet alleen de Heer Jezus Christus uit het graf opstond, maar dat de graven van anderen geopend werden en dat zij verschenen zijn, want Mozes, Elias en Elia zijn verschenen in deze bedeeling; en een profeet, die in Noord-Amerika woonde, die de laatste bewaarder was van het heilige geschrift, het Boek van Mormon, waaruit ik een gedeelte aangehaald heb, ook hij verscheen. Hij leefde 400 jaar na de geboorte van Jezus Christus. Deze en anderen zijn verschenen op een werkelijk stoffelijke manier, want Petrus en Jacobus en hun bondgenoot Johannes — die nu vertoeft in een veranderde staat of toestand tusschen sterfelijkheid en onsterfelijkheid, macht hebbend over zekere aardsche wetten, is een werkelijk tastbaar persoon — deze drie verschenen in het volle daglicht, het gewicht van hunne handen werd gevoeld, hunne stemmen gehoord, de druk van hun handen op de hoofden van mannen in deze bedeeling is als werkelijk bevestigd geworden en we hebben getuigen, dat zij leven in hun verheerlijkten staat. Wij hebben de belofte van God, dat al Zijne kinderen, ten laatste uit het graf voort zullen komen.

Waarom hebben wij dit lichaam noodig na de opstanding? Waarom hadden wij het nu hier noodig? Was het een heerlijk voorrecht dit lichaam te verkrijgen? De Heer zei tot Job, dat in het begin, toen er werd aangekondigd dat de aarde gegrondvest zou worden, de zonen van God en de morgensterren vroolijk juichten. Waarom? Omdat zij reeds lang op de gelegenheid gewacht hadden om naar de aarde te gaan en een vleeschelijk lichaam op zich te nemen. Ongetwijfeld hebben we velen van Vader's kinderen uit andere werelden dan deze, vóór ons naar de aarde zien gaan en we hebben gewacht en waren verlangend te weten, wanneer het onze beurt zou zijn en niet één van ons is hier op aarde gekomen door kracht of geweld, maar wanneer de dag daar was, kwamen we blijde, gretig en gewillig.

(Wordt vervolgd.)

De val en de verlossing.

Door Ouderling ORSON. F. WHITNEY.

Werkelijk tot vooruitgang. God's geschiedenis omvat zoowel de val als de verlossing der menschen. Beide deze machtige lotswisselingen zijn stappen in des menschen vooruitgang. De val was even noodig als de verlossing, om de wetten en verordeningen van het Evangelie werkend en doeltreffend te maken. In andere woorden, de val bereidde den weg tot verlossing. Hoe zou verlossing kunnen zijn, indien er niets te verlossen was? Of wat nut zou een Evangelie tot zaligheid zijn als er niets was om zalig te maken?

Onschuldige onwetendheid. Waren de geesten der menschen, allen onschuldig in den beginne, gebleven waar zij waren en zooals zij waren, zij zouden niet noodig hebben geloof tot zaligheid te oefenen. Zij zouden niet noodig hebben gehad te bekeeren en gedoopt te worden, hebbende geen kwade practijken om vanaf te keeren en geen onreinheid om afgewassen te worden. Maar zij zouden onwetend evengoed als onschuldig gebleven zijn en zonder eenige verdere vooruitgang. De volgende passage uit het Boek van Mormon licht deze aanduiding aldus toe: „Nu, ziet, indien Adam niet had overtreden, hij zoude niet gevallen zijn; maar hij zoude vertoefd hebben in den hof van Eden. En alle dingen, die geschapen waren, moesten in dien zelfden staat gebleven zijn waarin zij verkeerden, nadat zij geschapen waren; en zij moesten voor eeuwig gebleven zijn en geen einde gehad hebben.

En zij zouden geene kinderen gehad hebben, waardoor zij in eenen onschuldigen staat zouden gebleven zijn; hebbende geene vreugde, want zij kenden geene zonde.

Maar ziet, alle dingen zijn geschied door de wijsheid van Hem, die alle dingen weet.

Adam viel, opdat de menschen mochten zijn; en de menschen zijn, opdat zij vreugde mogen hebben.” (II Nephi 2 : 22-25.)

Deze passage verwijst natuurlijk direct naar Adam's toestand in den hof van Eden en niet naar het geestelijke leven, die periode van onschuldige onwetendheid voorafgaande. Maar het feit blijkt, dat de mensch, in het geestelijke leven, ondervindnig noodig had in sterfelijkheid ten einde wijzer te worden, even zoo goed als hij een lichaam noodig had voor vooruitgang en eeuwige vermeerdering.

Adam niet verleid. Toen Adam en Eva van de verboden vrucht namen, was het de vrouw die door Satan verlost werd en bewogen in strijd te gaan met het goddelijke gebod. De man was niet verleid. Adam vertelde slechts de waarheid toen hij den Heere antwoordde: „De vrouw, die Gij mij gegeven hebt, die heeft mij van dien boom gegeven, en ik heb gegeten” (Gen. 3 : 12).

Zij, die Vader Adam hekelen voor zijn antwoord, hem een onwaardig motief toeschrijvend, een wensch om verantwoording te ontgaan en „zich verbergend achter de vrouw in dit geval”, nemen slechts een oppervlakkige blik over dit onderwerp.

Adam trachtte niet aan de uitkomst te ontsnappen; hij verklaarde eenvoudig het feit. De Heere wenschte de waarheid en geen verdichtsel, in welken vorm ook, met het doel om door oppervlakkig vernuft of would-be wijsheid daar te stellen, teneinde den overtreder te beschermen.

Eva overwogen overtreding. — Adam, nadat Eva overtreden had, deed insgelijks, om een goddelijk gebod, te voren gegeven, ten uitvoer te brengen — het gebod om te vermenigvuldigen en de aarde te vervullen. Eva had, door haar daad, zichzelf van haar man gescheiden en het onmogelijk gemaakt, tenzij hij haar volgde en aldus ook sterfelijk werd, God's oorspronkelijk bevel ten uitvoer te brengen.

Dit was Adam's beweegreden. Hij stond voor een moeilijke keus. Hij moest een keus maken tusschen twee goddelijke geboden en gevoelde ongetwijfeld, dat hij niet anders kon doen als hij deed. Hij werd ongehoorzaam om gehoorzaam te zijn, herstellend, zoo ver als hij kon, den toestand door Eva's overtreding ontstaan. Hij deed het willens en wetens, na rijp beraad, de oogen geopend voor de gevolgen, beseffende dat in geen andere weg God's eerste gebod ten uitvoer gebracht kon worden en hij de vader van het menschen geslacht kon worden. Adam en Eva, met hun geopende oogen, verheugden zich over hetgeen hen overkwam; het erkennend als een deel van het voor-verordineerde plan om de aarde te bevolken met hun nageslacht, en om een wereld van wachtende geesten de gelegenheid te geven, lang voorzien, om aardsche tabernakelen op zich te nemen en hun groote pelgrimsreis tot volmaking aan te vangen.

Adam en Eva verblijft. — En te dien dage zegende Adam God en was vervuld, en begon te profeteeren aangaande al de geslachten der aarde, zeggende: Gezegend zij den naam van God, want van wege mijne overtreding zijn mijne oogen geopend, en in dit leven zal ik vreugde hebben, en wederom zal ik in het vleesch God zien.

En Eva, zijne vrouw, hoorde al deze dingen en was verheugd, zeggende: ware het niet voor onze overtreding, wij zouden nimmer zaad gehad hebben, en nimmer goed en kwaad gekend hebben, noch de vreugde onzer verlossing, en het eeuwige leven dat God aan al de gehoorzamen geeft (Paarl van Groote Waarde, Boek van Mozes, 5: 10 en 11.)

„Adam viel, opdat de menschen mochten zijn; en de menschen zijn, opdat zij vreugde mogen hebben.”

Maar er zou geen vreugde zijn, geen vooruitgang, noch eeuwig leven voor den gevallen mensch — slechts pijn, verdriet en eeuwig verbanning van God's tegenwoordigheid, had Christus niet gestorven om de kwade gevolgen van Adam's daad krachteloos te maken en den mensch van zijn gevallen staat op te heffen.

Menschenlijke standaard en Goddelijke beschikking. — Waarom, mag gevraagd worden, plaatste God Adam en Eva in zulk een schijnbaar tegenstrijdigen toestand? Waarom werden zij verboden om te doen waarvoor zij klaarblijkelijk gekomen waren en wat moest gedaan worden teneinde het goddelijke doel ten uitvoer te brengen? Ik kan slechts

in de woorden van Nephi antwoorden: „Alle dingen zijn gedaan in de wijsheid van Hem die alle dingen weet.”

De mensch kan niet oordeelen over zijn Maker, noch met mensche-lijke standaard goddelijke beschikkingen meten. De God die het leven geeft en neemt, zonder moord te plegen, kan vandaag bevelen en morgen tegenbevelen en toch overeenstemmend en onveranderlijk blijven. In een wereld waar geloof noodig is tot vooruitgang en waar onvolkomen kennis vooruitgang door geloof zou beletten, door de gelegenheid voor zijn oefening ten gronde te richten, moest de mensch niet verwachten alle dingen te weten. Dat rampen en offeranden zegeningen voortbrengen is waarschijnlijk voor waarneming en ondervinding; maar de diepte van het waarom en waarvoor van dit alles blijft een mijstery. Adam's val en Christus' verlossing waren vreeselijke onheilen voor het mensche-lijke gezichtspunt; doch wonderlijke voordeelen en voorrechten sproten daaruit voort. Waarom juist zulke offeranden gemaakt moesten worden, opdat zulke zegeningen mochten komen, is te diepzinnig voor het beperkte verstand om op te lossen.

Geestelijke en tijdelijke dood. — De val bracht den mensch in de wereld — in dezen sterfelijken staat; maar hij bracht ook dood met al zijn droevige verschijnselen. Niet zulk een dood als de rechtvaardigen nu voor ooger hebben en zooals beiden rechtvaardigen en onrechtvaar-digen moeten ondergaan, als een voorafgaande verandering tot de op-standing. Er was geen opstanding toen Adam viel, niet op deze planeet — niets dan dood, rustend als een staasiemantel over het toekomstig men-schelijke geslacht.

Adam en Eva waren, na den val, geestelijk dood en waren eveneens tot den tijdelijken dood veroordeeld — de ontbinding van het lichaam — en hadden dit lot op hun nageslacht overgebracht. Hel had over des menschen zwakheid getriomfeerd. Dood regeerde.

De verlossing. — Verlossing moest komen, indien in het geheel, door iemand hoog genoeg en krachtig genoeg om een oneindige verzoening tot stand te brengen, een ten volle bedekkend de ver-reikende gevolgen van de oorspronkelijke overtreding. De schalen der eeuwige rechtvaar-digheid niet in evenwicht door Adam's daad, moesten gesteld worden en rechtvaardiglijk in evenwicht gebracht worden. Wie kon dit doen? Wie kon den toestand redden, goed uit kwaad voortbrengen? Waar was de Mozes voor zulk een uittocht? Waar de bevrijding van dit erger knechtschap dan de Egyptische — een knechtschap waaraan de Egpyp-tische slavernij slechts typisch was? Het leven van een God was de prijs voor de vrijheid der wereld en die prijs werd betaald door den God van Israël, Die van Zijn gl'orierijke troon afdaalde, Zichzelf sterfelijk maakte; Die wandelde in het stof van Zijn eigen voetbank en door onderwerping aan den dood, de banden des doods verbrak en het voor den mensch mogelijk maakte wederom te leven, en tot eindeloze glorie te gaan. Hij was het Lam „zonder vlek of smet” en voor-verordineerd om de zonden der wereld weg te nemen.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie:
JOHN P. BIBLEWHITE.

Assistent:
O. BRAINICH.

Waarom het Boek van Mormon is geschreven.

Ten eerste, om de overige van het huis van Israël te toonen, welke groote dingen de Heere voor hunne vaderen gedaan heeft.

Ten tweede, om hen te onderwijzen, welke verbonden de Heer met hunne vaderen gemaakt heeft, opdat het nageslacht mag weten, dat zij niet voor altijd verworpen zijn. Ten derde, dat dit verslag, zoowel Joden als heideneu mag overtuigen, dat Jezus de Christus is, de Eeuwige God, en dat Hij zichzelf openbaart aan alle natiën.

Ten vierde, dat de kennis van een Heiland mag komen in het bijzonder tot de overblijfselen van het huis van Israël op het Westelijke halfmond, door de getuigenis van de Nephieten en Lamanieten, zoowel als door de getuigenis der Joden, opdat zij het Evangelie meer ten volle mogen gelooven.

Ten vijfde, opdat de Joden eene getuigenis mogen hebben van de Nephieten, zoowel als van hunne vaderen, dat Jezus de Christus is, de Zoon van den levenden God.

Ten zesde, om te zijn een getuigenis van de waarheid des Bijbels en de echtheid derzelve vast te stellen en door het brengen van andere getuigenissen van dezelfde groote waarheden, welke in de Heilige Schrift beschreven staan. Zijne geloofwaardigheid te bevestigen, om tot de kennis der menschheid, vele duidelijke en kostbare waarheden aangaande het Evangelie terug te brengen, welke men uit de Joodsche geschriften verward heeft, of verduisterd door hunne vertaling.

Om welke reden velen gestruikeld zijn en in ongelooft vervallen. In een woord, het is de zending van het Boek van Mormon om een getuigenis te zijn voor Jezus de Christus, voor de waarheid van het Evangelie als de macht van God tot Zaligheid, voor dit doel was het geschreven, bewaart voor vernieling en is het nu voortgekomen tot de kinderen der menschen door de goedheid, genade en kracht van God.

Liahona.

B. H. ROBERTS.

Is „Mormonisme” een dwaling?

Door MOLLIE HIGGINSON.

Een van mijn vrienden zeide eens tot mij: „Ik weet gij zijt ernstig, Mollie — te ernstig inderdaad — over dezen zoogenaamden godsdienst, die gij aangenomen hebt. Ik weet gij gelooft er in met geheel uw hart en ziel, maar o, Mollie, Mollie, kunt gij het niet zien, wilt gij het niet verstaan, dat het alles een dwaling is? Het is niets anders dan een pak leugens. Die ouderlingen, zooals gij ze noemt, hebben stof in uw oogen

geworpen, maar eens hebben zij u veilig in hunne klauwen in het verra Utah en zult gij voor u zelf zien op welke wijze zij daar leven — dat leven, waartoe gij gedwongen zult worden — dan zal de stof van uw oogen vallen en zult gij we'en, dat gij niets gevolgd zijt dan een dwaling en een leugen. Geef het op, Mollie; blijf bij ons! Zij zullen u niet lief hebben, zooals wij doen; zij kennen u niet en het zijn zij, die u het best kennen, die het meest van u houden. Vergeet de Mormonen, Mollie, ontmoet hen niet meer. Blijf bij ons en wij zullen u gelukkig maken."

Ik zag naar de gezichten der vrienden, die ik zoozeer lief had en terwijl ik dit deed, besepte ik, dat de dag spoedig komen zou, dat ik hen niet meer zien zou, en ik antwoordde: „Uw liefde is mij aangenaam, zij is dierbaarder tot mij dan ik zeggen kan; maar mijn godsdienst is meer voor mij dan mijn leven en waar zij mij roept zal ik gaan. Maar gij behoeft geen vrees voor mij te hebben. Mormonisme is waar, de ouderlingen zijn oprecht. Er kan geen droevig ontwaken voor mij komen, want ik weet uit het diepste mijner ziel, dat de Mormonenkerk is de Kerk van God en niemand, gij noch iemand anders kan mijn geloof doen wankelen. Al de machten van aarde en hel vereenigd kunnen mij van mijn godsdienst niet afkeeren, zoo veracht als zij wordt.

Zij is waar, Waar! en ik weet het!

Ja, ik wist het toen; ik weet het nu: „Zoo iemand wil deszelfs wil doen, die zal van deze leer bekennen of zij uit God is, dan of ik van mijzelven spreek", zeide Christus toen Hij op aarde was, en ik getuig dat ik weet, dat Hij de waarheid sprak, maar hoe kan ik het bewijzen? Hoe kan ik de wereld om mij doen gelooven dat de Mormonen geen dwaling en leugen volgen? Dat is het vraagstuk.

Mormonisme is waar. Waar als de sterren boven ons; waar als de reinheid en onschuld welke schijnt uit des zuigelings oog, waar als het licht dat den nacht volgt. Maar bewijzen! Ah! Ware Satan een minder machtige geest, ware Lucifer iets minder dan „de zoon des dagersaads", de taak zou minder moeilijk zijn, maar nu Satan zelf weet dat het waarheid is, moet hij wit zwart maken om de oogen zijner volgelingen te verblinden en gebruikt daarom godsdienst als dekmantel en de grootste tegenstanders van Mormonisme zijn en zijn dan ook altijd godsdienstige menschen geweest.

Maar nu, luister! Vergeet tijd en plaats. Ga in gedachte met mij vele jaren terug voor de geboorte van den Verlosser. Hoor, een stem spreekt: „Gewisselijk, de Heere Heere zal geen ding doen, tenzij Hij Zijne verborgenheid aan Zijne knechten, de profeten, geopenbaard hebbe." Hebben de woorden u bereikt? Heeft hunne juiste bedoeling post gevat in uw gedachten? Wie sprak ze? De profeet Amos, (hoofdstuk 3 : 7). Gelooft gij in Israël's oude profeten? Indien ja, en indien Amos een profeet van den levenden God was, dan moet Christus, voor dat Hij kan komen als Koning op aarde, een profeet hebben om Zijn weg te bereiden.

De Mormonen gelooven, neen meer, zij weten, dat Joseph Smith zulk een profeet was en zij weten dat de komst des Heeren nauw op handen is. Dwalen zij? Indien zoo, dan was Joseph Smith's leven een levende leugen

en het leven van honderden zijner volgelingen is hetzelfde. Maar de wereld is geneigd een belangrijke zaak over het hoofd te zien. Zij zeggen dat de Mormonen hebben alle vertrouwen gesteld in het woord van één man. Dit is niet zoo. Joseph Smith was niet de eenigste man die getuigde dat hij een engel gezien had. Oh, neen! Anderen deden hetzelfde. Sommigen in ons midden dezen dag kunnen zeggen dat zij met hun eigen oogen een engel van den hemel zagen en dat zij weten, dat Joseph Smith de waarheid sprak dat in deze laatste dagen engelen weder de aarde bezocht hebben.

Wederom, indien de Mormonen misleid zijn, dan is er nog een dag in de toekomst, wanneer engelen de aarde moeten bezoeken en God's profeten zullen wonen in het midden des volks. Zal het volk, dat verklaart dat hemelsche bezoeken ophiielden met de oude apostelen, zal dit volk, zeg ik, in de toekomst meer gereed zijn om de engelen en profeten in de komende jaren te ontvangen dan zij nu zijn? Ik zeg u, neen!

„Dwaling! Dwaling!” Zullen zij voortgaan te roepen en toch zeggen zij in den Bijbel te gelooven. Gelukkig echter, wij als Mormonen, of juist gezegd, als leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen weten van de leerstelling, dat het is van God en niet van de menschen.

LIOHONA.

Rijmpreekjes.

No. 3. *Onze Stellingsterkte.*

„De roomsche Kerk is thans een genootschap van roomsch-gedoopte wereldmensen, die zels bij het nakomen hunner godsdienstplichten de devotie hebben verleerd; die zich door niets van de anderen in de tegenwoordige onchristelijke samenleving onderscheiden met hun jacht naar het lekkere der aarde. De bemachtiging van een villa, of een auto, schijnt hun voorloopig nog wel zoo begeerenswaard als 't „binnengaan in het Rijk der hemelen!”

W. Steenhoff, „Moderne Kunst en Algemeene Cultuur” in de *Nieuwe Amsterdammer*, 1920.

Dat is een hard, een heel hard vonnis. Is 't waarheid, wat een bittere pil! Of men een pater of een non is, of wel een leek, 't maakt geen verschil: de Roomsche Kerk een Roomsch-getinte, Roomsch-kleurige wereldmensenbond; een volmacht-missende gezindte op schijnbaar-christelijken grond.

't Is hard, maar 't is niet anders, vrienden! Met al 't verschuldigde respect voor Roomschen: ik mocht velen vinden wier doen als mensch

grootte eerbied wekt. Ook ken ik hier en daar een pater, wien ik bewonder om zijn werk. Maar menschelijk doen, eerdaad of flater, raakt niet per sé de kerk als kerk.

Eens sprak een Katholiek geleerde: „Hoe dom is toch 't Mormoonsche volk!“ (Let wél: 'k herhaal wat hij beweerde, 'k geef u zijn woord, ik ben maar tolk.) „Het kent niet eens zijn stellingsterkte. De Protestanten — zie hen aan: zij hebben (blind is wie 't niet merkte) niet eens een been om op te staan.

Kijk — één van twee: de Kerk des Heeren is de Eerste Kerk, die doorbestond van ouds, of wel 't „Mormoonsch“ beweren van een herstel is kerngezond. Heeft God tot Joseph Smith gesproken, is 't „Mormonisme“ 'n hemelsch Werk, dan ligt verbrijzeld en verbroken elke aanspraak van de Roomsche Kerk.“

Ik roep: Bravo, geleerde spreker! Gij zegt, 't is dom, 't „Mormoonsche“ volk? 't Kan zijn! Maar hiérvan is het zéker: een Godsgezant, een hemeltolk is hij wien zij als Ziener schragen; de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is de échte en leert het Levensplan.

De gansche wereld doolde in 't duister, ook Joseph Smith verkeerde in nacht, toen uit het Land van Licht en Luister het heerlijk Heilplan werd gebracht, dat reeds verhoogd heeft wereldbollen, Gods wonderwerken, zonder tal, en dat zoolang er zonnen rollen, het Pad des Levens blijken zal.

De Kerk bloei' voort! ga nooit verflensen! O, dat wij, leden, nimmer zijn „Mormoonsch“-gedoopte wereldmensen; maar dat ons streven, 't uwe en 't mijn, m'n broeders en m'n zusters allen, steeds zóó voorbeeldig wezen moog, dat met het teederst welgevallen ons gadesla Gods Vaderoog.

FRANK I. KOOYMAN.

No. 4. *Danklied.*

Daar trilt in ons harte een danklied, o God, omdat Gij de Leidsman woudt zijn van ons lot. Wij doolde in dwaalleer, in duisternis rond, toen hebt Ge ons den Weg tot Verhooging verkond. Hemelboden daalden op aard, die hebben Uw Heilwoord gebracht en verklaard.

Daar was hier beneden geen Hemelsch Gezag; toen werd het hersteld, o volzalige dag! Een band door die Macht naar Uw watten gelegd op aarde, is óók in den Hemel gehecht. Eeuw'ge schakels worden geweld nu 't Priesterschap weder op aard is hersteld.

Door dragers dier Volmacht werd ook in ons land Uw Heilwoord gepredikt, een Kerktak geplant. Zij klein ook de Kudde, van aanzien, ontbloomt in de oogen der menschen — haar doelwit is groot! Hemelvader, ons zielsoog ziet vooruitgang, verhooging in 't eindloos verschieft.

In 's Middelaars naam brengt ons harte U lof. Hij leerde ons te blikken naar 't Heilige Hof, waar we eertijds vertoefden, in 't vooraardsch bestaan; dit sterkt ons terwijl wij den proefweg begaan. Juichend danken we U in ons lot, want Gij hebt onze oogen geopend, o God!

FRANK I. KOOYMAN.

Verslag van de Arnhemsche-conferentie.

De Arnhemsche conferentie werd den 22en Mei, onder leiding van ouderling Adrianus van Tussenbroek, aangevangen door het zingen van Lofzang 44. Hierna werd door ouderling Oswald Brainich een zegen gevraagd. Vervolgens zong het Rotterdamsche zangkoor, dat voor deze gelegenheid overgekomen was „Song of the Redeemer.”

Door den conferentie-president werden de aanwezigen hartelijk „welkom” geheeten en de 1e spreker, ouderling Ate Westra, president van de Groningsche conferentie, ingeleid.

Deze verklaarde dat in dezen tijd de dienstknechten des Heeren uitgezonden worden als in vroegere dagen. Op dezelfde wijze geroepen brengen zij hetzelfde Evangelie. Spreker haalt de woorden van Paulus aan waar hij zegt: „Al ware het ook dat wij, of een engel uit den hemel u een Evangelie verkondigde, buiten hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt!” Mormonisme is in harmonie met deze woorden.

De volgende spreker was ouderling John. E. Cottam, ex-secretaris der Europeesche-zending.

Sommige menschen verheugen zich in de schoonheid der bloemen, planten enz., terwijl weer andere genieten van de heerlijke tonen der muziek of spannend de groote wedstrijden gadeslaan. In den loop der tijden zullen de bloemen en planten vergaan, de muziek-instrumenten zwijgen en de muzikanten sterven, de renpaarden en jockeys evenzoo. Zoude het niet beter zijn verder te zien en het Evangelie van Jezus Christus te overwegen? Bij het nakomen van de wetten van het Evangelie zouden oorlogen ophouden en armen niet meer zijn; de geest van vrede zou heerschen en liefde alomtegenwoordig. Ieder zou leven voor anderen en alle weelde zou rechtvaardiglijk verdeeld zijn. Wij zijn in nederigheid bezig dezen toestand te weeg te brengen. Wij kunnen niet neerzitten en het Evangelie bewonderen, wij willen werken.

Door het koor werd lied 43 gezongen.

Ouderling Adrianus Barendregt, president van de Amsterdamsche-conferentie, spreekt over den afval en herstelling van het Evangelie. Hij dringt aan tot onderzoek en eindigt met een krachtige getuigenis.

De laatste spreker van dezen morgen was ouderling Hendrik Bell, werkzaam te Amsterdam. De Heilige Geest kan alleen verkregen worden na gedoopt te zijn voor de vergeving der zonden. Alleen geauthoriseerde dienstknechten kunnen deze verordeningen bedienen. Door de bediening van Petrus, Jacobus en Johannes werd deze macht op aarde terug gebracht.

Ten slotte zong het koor: Hark, hark mij soul, waarna ouderling Arie Kruis met dankzegging eindigde.

's Middags om 3 uur werd wederom een vergadering gehouden. Door de aanwezigen werd lied 103 : 1, 2 en 3 gezongen. Ouderling Jan Koning sprak het gebed uit en vervolgens werd lied 6 : 1, 2 en 3 gezongen.

Daarna werd overgegaan tot het inzegenen van twee kinderen en vervolgens de autoriteiten der Kerk voorgesteld en goedgekeurd.

Door ouderling Jan Vreeken, van Dordrecht, werd de vervulling van Openb. 14 : 6, 7 bekend gemaakt. Het Koninkrijk van God met al zijn wetten wordt wederom gepredikt. Gehoorzaamheid brengt zaligheid. Verliezen wij onze eerste liefde, dan gevoelen wij de plichten zwaar en geraken wij tot afval. Spreker roept bekeering en noodigt tot onderzoek uit.

Ouderling Adrianus Slinging, werkzaam te Delft, toont aan de noodzakelijkheid van een verlosser en verklaart de vier beginselen noodig tot inlijving in het Koninkrijk Gods.

Als laatste spreker dezer vergadering trad zendings-president John P. Lillywhite op. Onze zending bestaat hierin om aan te toonen wie volmacht heeft om in den Naam des Heeren te spreken. De tegenwoordige verdeeldheid is niet uit God. Zulke tijden hadden meer plaats in de geschiedenis en daar waar Gods dienstknechten optraden ontstond vervolging. Ook wij ondervinden dit. Onderzoek kan uitmaken of wij werkelijk uit God zijn.

Door den leider dezer conferentie werd de volgende vergadering aangekondigd. Na het zingen van lied 67, eindigde ouderling Mietus met dankzegging.

's Avonds om 7 uur was de zaal goed bezet. Het koor zong: Mij valley home. Door ouderling Hendrik Bell werd gebeden en het koor zong nu: Let the mountains shout for joy.

Ouderling Adrianus van Tussenbroek, leider der conferentie, sprak over de vervulling van de profeten van Daniël. Hij bepaalde zich bij het Koninkrijk van God. Gaf een duidelijke uiteenzetting van den Koning en toonde de noodzakelijkheid van gehoorzaamheid aan.

Ouderling Oswald Brainich, assistent van „de Ster,” wijst op Christus als den grootsten man die leefde op aarde en zegt Hem te volgen, brengt vrede, geluk en vooruitgang. Ter afwisseling werd door zuster C. Klooster op zeer verdienstelijke wijze een solo gezongen.

Ouderling Abraham Dalebout, president van de Rotterdamsche-conferentie, zegt: „Er zal een tijd zijn, wanneer zij de gezonde leer niet zullen verdragen; maar kittelachtig van gehoor zijnde, zullen zij zichzelf leeraars opgederen naar hun eigen begeerlijkheden, en zullen zich keeren tot fabelen. Allen kiezen leeraars naar hun eigen begeerlijkheden.

Christus leerde één Heer, één geloof, één doop. Joseph. Smit ontving openbaring tot het herstel der waarheid in deze. Spreker getuigt en verklaart duidelijk de echtheid van de zending van Joseph. Smit.

Ouderling John P. Lillywhite, president van de Nederlandsch-Belgische zending, zegt dat door alle sprekers dezen dag de waarheid verkondigd is. Het plan tot zaligheid is u bekend gemaakt; de gezonde leer verkondigd. Dit Evangelie zal gepredikt worden aan alle volken en dan zal het einde komen. Gaat tot de vertegenwoordigers van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen om inlichtingen. Geeft acht op hun woorden en wordt behouden.

Na een woord van dank tot de leden voor hun hulp en bijstand, en het Rotterdamsche zangkoor dankend voor hun medewerking, eindigt de leider

deze zoo belangrijke conferentie, door het laten zingen van lied: Save me o God, door het koor.

Dankzegging bij monde van ouderling Heiko Boekweg.

Zaterdag 21 Mei werd een algemeene zendeling-vergadering gehouden. Goede raad en getuigenissen werden gehoord.

Het geheim van Succes.

Charles M. Schab vertelde het geheim van zijn succes in een onlangs gehouden toespraak tot de studenten van de Princeton Universiteit.

De beginselen, waarop hij nadruk legde, voor een succesvolle carrière, zijn van algemeene toepassing en zijn als volgt:

Ten eerste: onberispelijke eerlijkheid. Dit is de beste grondslag. Met dit uitgangspunt zal het volgende betrekkelijk gemakkelijk zijn.

Ten tweede: getrouwheid.

Weest getrouw aan de menschen bij wie gij in betrekking zijt. Geef achtting waar achtting verschuldigd is, bedenkt altijd dat, als gij zelf achtting geeft, men ook u achtting zal toedragen.

Ten derde: een vrije opvoeding in de hoogere dingen des levens, van kunst en letteren, zal tot succes in het leven bijdragen. Men heeft verbeeldingskracht noodig en dit zijn de bronnen.

Ten vierde: maakt vrienden. Aan vijanden heeft men niets. Het zal u verwonderen, zooveel vreugde u omringen zal, wanneer gij vrienden gemaakt hebt in plaats van vijanden. Wat u ook in het leven tegenloopt, wordt niet ontmoedigd.

Ten vijfde: leert uwe gedachten te bepalen bij één vraagstuk, totdat gij tot een beslissing zijt gekomen.

Vreest niet voor fouten.

Verwijt niemand, die ze maakt, maar het is een dwaas die dezelfde fout tweemaal maakt.

Ten zesde: gaat aan uw werk.

Het kan zijn dat gij het eerste jaar tot geen beslissing kunt komen, waar gij voor geschikt zijt. Aarzelt niet om van werkkring te veranderen, indien gij er niet van houdt, maar verandert niet, omdat er zich moeilijkheden voordoen. Geeft het beste dat in u is. Laat niets uwe vooruitgang in den weg staan.

De man die succes heeft, is de man die bereikt, wat hij zich ten doel had gesteld.

Gij moet eerst een plan vaststellen, waar gij naar zult streven en laat niets u in den weg staan om tot een goed resultaat te komen. Een goede werkmans heeft recht op meer loon dan een slechte.

Dit is de juiste economische basis en de theorie waarop mijn geheele inkomen berust.

De eenigste aristocratie van de toekomst behoort aan hen die iets ten uitvoer brengen.

Het ware leven is het leven van democratie en eenvoudigheid.

Wij zijn mannen, omdat wij het ware bewustzijn van mannen hebben en niet omdat wij rijk zijn of maatschappelijke posities bekleeden,

Liahona.

Op zending geroepen.

Den 15en Mei werd ouderling Stefanus, N. Wetter behoorlijk geroepen en terzijde gezet als zendeling. Als veld van arbeid werd hem de Rotterdamsche-conferentie aangewezen.

Verplaatsingen en benoemingen.

Ouderling Adrianus van Tuussenbroek is geroepen om over de Arnhemsche conferentie te presideeren. Hij was reeds werkzaam in deze conferentie.

Ouderling Adrianus Barendregt is tot conferentie-president benoemd te Amsterdam in de plaats van Ouderling Oswald Brainich, die vanaf heden assistent-redacteur van „De Ster” is.

Verder zijn verplaatst:

Ouderling Joseph L. v. Leeuwen van Utrecht naar Amsterdam.
 „ Ruben E. Cardwell van Amsterdam naar den Haag.
 „ Adrianus Sligting van den Haag naar Delft.
 „ Samuel R. Carpenter van Delft naar Amsterdam.
 „ Gerrit de Waard van Rotterdam naar Dordrecht.
 „ Jan Koning van Dordrecht naar Rotterdam.
 „ Wm. Levi Philips van Arnhem naar Dordrecht.
 „ Pieter M. Mietus van Leeuwarden naar Arnhem.
 „ Hyrum Dalinga van Leeuwarden naar Groningen.
 „ Koop Schaart van Groningen naar Leeuwarden.
 „ Leendert van Bekum van Groningen naar Leeuwarden.

INHOUD.

De echtheid van de letterlijke opstanding bewezen	Blz. 177	Rijmpreekjes No. 4 (Danklied)	„ 188
De val en de verlossing	„ 182	Verslag van de Arnhemsche-conferentie	„ 189
Waarom het boek van Mormon is geschreven	„ 185	Het geheim van Succes	„ 191
Is „Mormonisme” een dwaling?	„ 185	Op zending geroepen	„ 192
Rijmpreekjes No. 3 (Onze stellingsterkte)	„ 187	Verplaatsingen en benoemingen	„ 192

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16b, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.